

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2004

2009

Документ за разглеждане в заседание

A6-0137/2008

8.4.2008

ДОКЛАД

относно последователността на политиките за развитие и въздействието върху развитието на Западна Африка на експлоатацията на някои биологични природни ресурси от страна на ЕС (2007/2183(INI))

Комисия по развитие

Докладчик: Frithjof Schmidt

Докладчик по становище(*): Carmen Fraga Estévez, комисия по рибно стопанство

(*) Процедура с асоциирани комисии – член 47 от правилника

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ.....	3
ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ.....	14
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО РИБНО СТОПАНСТВО(*)	17
РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ	20

(*) Процедура с асоциирани комисии – член 47 от правилника

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

**относно последователността на политиките за развитие и въздействието върху развитието на Западна Африка на експлоатацията на някои биологични природни ресурси от страна на ЕС
(2007/2183(INI))**

Европейският парламент,

- като взе предвид член 178 от Договора за създаване на Европейската общност,
- като взе предвид член 188г от Договора от Лисабон,
- като взе предвид Съвместната декларация от 2005 г. на Съвета и представителите на правителствата на държавите-членки, заседаващи в рамките на Съвета, на Европейския парламент и на Комисията относно политиката на Европейския съюз за развитие: „Европейския консенсус”¹,
- като взе предвид Споразумението за партньорство между членовете на групата държави от Африка, Карибския и Тихоокеанския басейн, от една страна, и Европейската общност и нейните държави-членки, от друга страна, подписано в Котону на 23 юни 2000 г.² и изменено със Споразумението за изменение на Споразумението за партньорство, подписано в Люксембург на 25 юни 2005 г.³,
- като взе предвид Съвместната стратегия ЕС-Африка,
- като взе предвид първия двугодишен доклад на Комисията, озаглавен „Доклад на ЕС относно последователността на политиките за развитие”, публикуван на 20 септември 2007 г. (COM/2007/0545), и придружаващия го работен документ на службите на Комисията (SEC (2007) 1202),
- като взе предвид заключенията на Съвета от 21 и 22 декември 2004 г., 24 май 2005 г., 10 март 2006 г., 11 април 2006 г., 17 октомври 2006 г., 5 декември 2006 г., 15 декември 2006 г. и 19-20 ноември 2007 г.,
- като взе предвид работния документ на службите на Комисията относно последователността на политиките за развитие (ППР), работна програма за 2006-2007 г., от 7 март 2006 г.,
- като взе предвид Декларацията на хилядолетието на ООН от 18 септември 2000 г.,
- като взе предвид Консенсуса от Монтерей относно финансирането за развитие от 22 март 2002 г.,

¹ ОВ С 46, 24.2.2006 г., стр. 1.

² ОВ L 317, 15.12.2000 г., стр. 3. Споразумение, последно изменено с Решение № 1/2006 на Съвета на министрите на АКТЕ-ЕО (ОВ L 247, 09.09.2006 г., стр. 22).

³ ОВ L 209, 11.08.2005 г., стр. 27.

- като взе предвид оценъчното проучване относно „Институциите на ЕС и държавите-членки: механизми за насърчаване на последователността на политиките за развитие” от месец май 2007 г., проведено от Европейския център за управление на политиката за развитие (ECDPM), PARTICIP и Института за международно икономическо сътрудничество (ICEI),
- като взе предвид програмата за последователност на ЕС на фондацията „Еверт Вермеер“ и на „КОНКОРД”,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 18 септември 2007 г. относно „Създаване на Световен алианс за борба с изменението на климата между Европейския съюз и най-уязвимите от климатичните промени развиващи се бедни страни”,
- като взе предвид резултатите от XIII заседание на Конференцията на страните (COP13) по Рамковата конвенция на Обединените нации по изменение на климата (UNFCCC) и срещата на страните по Протокола от Киото, проведена в Бали, Индонезия, от 3 до 14 декември 2007 г.,
- като взе предвид резолюцията си от 22 май 2007 г. относно преустановяване на намаляването на биологично разнообразие до 2010 г.¹,
- като взе предвид предложението на Комисията за план за действие на ЕС относно правоприлагането, управлението и търговията в областта на горското стопанство (FLEGT) от 21 май 2003 г. (COM (2003) 0251), подкрепено от заключенията на Съвета на министрите на земеделието от 13 октомври 2003 г., и регламента на Съвета от 20 декември 2005 г. за установяването на схема на разрешителни FLEGT за вноса на дървесина в Европейската общност,
- като взе предвид резолюцията си от 7 юли 2005 г. относно ускоряване на прилагането на плана за действие на ЕС относно FLEGT²,
- като взе предвид заключенията на министрите на околната среда от 20 февруари 2007 г. относно целите на ЕС за по-нататъшното развитие на международните действия по отношение на климата след 2012 г., в които се „подчертава, че са необходими конкретни политики и действия, за да се спрат и променят тенденциите по отношение на емисиите от въглероден двуокис вследствие на обезлесяване в развиващите се страни в рамките на следващите две до три десетилетия”,
- като взе предвид съобщението на Комисията относно „Интегрирана рамка за споразумения за партньорство с трети държави в областта на рибарството” от 23 декември 2002 г. (COM (2002)637),
- като взе предвид Кодекса за поведение за отговорен риболов на Организацията по прехрана и земеделие (ФАО) от 1995 г. и международния план за действие на ФАО за управление на риболовния капацитет от 1999 г.,

¹ Приети текстове, P6_TA(2007)0195

² Приети текстове: P6_TA(2005)0300

- като взе предвид проучването на ФАО, осъществено през 2005 г. от John Kurien, със заглавие „Отговорна търговия с риба и продоволствена сигурност”,
 - като взе предвид проучването за Европейския парламент от 16 юли 2007 г. относно „Последователност на политиките за развитие и последиците от политиките на ЕС в областта на рибарството върху развитието на Западна Африка”,
 - като взе предвид резолюцията си от 25 октомври 2001 г. относно рибарството и намаляването на бедността¹,
 - като взе предвид проучването на Juliette Hallaire от септември 2007 г., озаглавено „Незаконната емиграция от бреговете на Сенегал до Европейския съюз”, публикувано от Международната организация по миграция,
 - като взе предвид член 45 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по развитие и становището на комисията по рибно стопанство (А6-0137/2008),
- А. като има предвид, че Декларацията на хилядолетието на ООН призовава всички държави да гарантират последователност на политиките за развитие,
- Б. като има предвид, че ЕС се е ангажирал в голяма степен с гарантирането на последователността на политиките за развитие (ППР), в съответствие с разпоредбите на член 178 от Договора за създаване на Европейската общност, който гласи, че Общността взема предвид целите на политиката на Общността, в областта на сътрудничеството за развитие, в политиките, които осъществява и които има вероятност да засегнат развиващи се страни,
- В. като има предвид, че параграф 35 от гореспоменатия Европейски консенсус относно развитието гласи, че „ЕС изцяло се е ангажирал да предприема действия за насърчаване на последователността на политиките за развитие в множество области”, и че „е важно политиките, които не са свързани с развитието, да подпомагат усилията на развиващите се страни за осъществяване на ЦХР”,
- Г. като има предвид, че в гореспоменатия двугодишен доклад на Комисията относно ППР се констатира, наред с другото, че:
- концепцията за ППР все още не е включена в достатъчна степен в процесите на вземане на решения,
 - въпреки своите усилия ЕС все още е на ранен етап от развитието на ефективна концепция за ППР,
 - основната пречка пред повишаването на последователността на политиките са политическият приоритет и конфликтите на интереси сред държавите-членки и между развиващите се страни,

¹ ОВ С 112 Е, 09.05.2002 г., стр. 353.

- все още липсват осведоменост и познания относно ППР, както и необходимостта да се гарантира непрекъснатата политическа ангажираност на високо равнище,
 - предвид факта, че рибарството е важен стопански отрасъл в крайбрежните страни, то може да има важна роля за гарантиране на продоволствена сигурност,
- Д. като има предвид, че заключенията от Европейския съвет през май 2005 г. съдържат ангажимента за повишаване на последователността на политиките на ЕС за развитие, по-специално в дванадесет приоритетни политически области, в това число търговията, рибното стопанство, околната среда, изменението на климата, миграцията и заетостта,
- Е. като има предвид, че двата най-важни биологични природни ресурса, експлоатирани от Европейския съюз в Западна Африка, са риба и дървен материал, като според ГД „Търговия” на Комисията повече от 80% от рибата и дървения материал, изнасяни от Икономическата общност на западноафриканските държави (ECOWAS), са предназначени за ЕС,
- Ж. като има предвид, че ООН определя Западна Африка като най-западния регион на Африка, включващ следните 16 държави: Бенин, Буркина Фасо, Кабо Верде, Бряг на слоновата кост, Гамбия, Гана, Гвинея, Гвинея-Бисау, Либерия, Мали, Мавритания, Нигер, Нигерия, Сенегал, Сиера Леоне, Того (което ще рече Икономическата общност на западноафриканските държави плюс Мавритания)¹, и като има предвид, освен това, че Камерун често се разглежда като част от Западна Африка,

Последователност на политиките за развитие (ППР)

1. приветства засиленото внимание и обвързване с ППР от страна на Комисията, Съвета и държавите-членки, както това беше демонстрирано чрез 12 поети ангажимента по отношение на ППР, изготвянето на двугодишните доклади и няколко други нови механизми;
2. подчертава значението на последователността на политиките като част от приноса на Европейския съюз за постигане на Целите на хилядолетието за развитие;
3. подчертава факта, че политическата воля и ангажиментът за вземане под внимание на интересите на развиващите се страни във всички области на политиката, които ги засягат, са от съществено значение за постигането на по-голяма последователност на политиките;
4. насочва вниманието към сериозната взаимовръзка между политиките на Европейския съюз в областта на развитието и рибното стопанство и политиките за развитие и търговия с дървен материал, като подчертава, че мерките, предприети от ЕС в областта на рибното стопанство и дървения материал, имат силно въздействие върху устойчивото местно развитие;

¹ Регионът на ООН включва също така остров Св. Елена, британска отвъдморска територия в южния Атлантически океан, която не е обхваната от настоящата резолюция.

5. припомня, че по време на споменатата по-горе Конференция на ООН за изменението на климата бе признат значителният принос на изсичането на горите за емисиите на парникови газове и следователно за изменението на климата, като се подчерта нуждата от подкрепяне на развиващите се страни в техните усилия в посока към опазване и устойчиво управление на горите им; настоятелно призовава ЕС и държавите-членки за предоставяне на съществена финансова помощ на международните инициативи за опазването, дълготрайното използване и управление на горите в развиващите се страни, и по-специално за подпомагане на африканските държави;

Дървен материал

6. изразява загриженост относно факта, че изсичането на тропическите гори е една от движещите сили на изменението на климата, като то причинява ежегодно около 20% от всички емисии на парникови газове в резултат на човешка дейност и унищожаване на милиони местни и коренни общности;
7. изразява загриженост, че евтиният внос на дървен материал и горски продукти, заедно с неспазването на основните социални норми и нормите за опазване на околната среда от страна на някои предприятия от промишления сектор, дестабилизира международните пазари и ограничават приходите от данъци на държавите-производителки;
8. изразява загриженост, че съгласно данните на Организацията по храни и земеделие към ООН по-малко от 7% от горските площи в света притежават екомаркировка и по-малко от 5% от тропическите гори се управляват по устойчив начин;
9. приветства факта, че в Западна Африка Комисията се е ангажирала с воденето на официални преговори с Гана и Камерун и с провеждането на предварителни разговори с Либерия, с оглед подписването на Доброволни споразумения за партньорство за упражняване на контрол върху законността на продуктите от дървен материал, изнасяни директно за Европейския съюз;
10. подчертава, че всички схеми за опазване на горите, включително Инструментът за партньорство за намаляване на въглеродните емисии чрез опазване на горите (FCPF) и Планът за действие на ЕС относно правоприлагането, управлението и търговията в областта на горското стопанство (FLEGT), трябва да гарантират традиционните и обичайни права на коренното население и местните общности да използват своите гори в съответствие с Декларацията на ООН относно правата на коренното население;
11. призовава Комисията да откликне положително на исканията за финансиране на инициативи за устойчиво управление на горите в рамките на програмите за помощи и стратегически документи по страни;
12. призовава Комисията да представи съобщение, определящо подхода на Европейския съюз, участието и помощта за настоящите и бъдещите механизми за

финансиране за насърчаване опазването на горите и намаляване на емисиите вследствие на обезлесяването, включително съгласно Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата/Протокола от Киото и Инструмента за партньорство за намаляване на въглеродните емисии чрез опазване на горите; това съобщение следва да очертае ангажимента на Европейския съюз за предоставяне на средства, с които да се помогне на развиващите се страни да опазват своите гори, за финансиране на защитени горски райони и за насърчаване създаването на икономически алтернативи на унищожаването на горите;

13. призовава Комисията и държавите-членки да ускорят прилагането на гореспоменатия План за действие на ЕС относно правоприлагането, управлението и търговията в областта на горското стопанство (FLEGT) и на директивата, насочена към борба с незаконното изсичане и свързаната с него търговия и към увеличаване на потреблението на произведения по устойчиви методи дървени изделия, както и да увеличат значително броя на страните-партньори;
14. по-специално призовава Комисията в рамките на настоящия законодателен период да представи всеобхватно законодателно предложение, което да възпрепятства пускането на пазара на дървен материал и на изделия от дървен материал с незаконен и унищожителен произход;
15. настоятелно призовава държавите-членки и Комисията да ускорят приемането и прилагането на екологосъобразна политика за обществени поръчки на европейско, национално и местно равнище, която благоприятства закупуването на дървени изделия с екомаркировка, особено на сертифицираните според стандарта на Съвета по стопанисване на горите;

Риба

16. подчертава високото равнище на зависимост на страните в Западна Африка от рибарството като източник на заетост, продоволствена сигурност, протеини, държавни приходи и чужда валута, както това се илюстрира от настоящо разглеждане на казус, публикуван от Международната организация по миграция, в който се изказва становището, че една от най-важните причини за миграцията от Сенегал е упадъкът на местната рибарска промишленост;
17. отбелязва със задоволство и насърчава осъществения напредък в тази област, но продължава да е загрижен по отношение на бавните темпове и уклончивостта, с която някои страни от региона участват в опазването на техните собствени ресурси; изразява съжалението си за това, че все още, въпреки полаганите от ЕС усилия в рамките на споразуменията, устойчивостта на биологичните природни ресурси, сред които са и рибните запаси, и ползите от устойчивата експлоатация не само че не представляват приоритет за гореспоменатите държави, но и често са подчинени на други политически и икономически интереси;
18. следователно настоятелно приканва Комисията да разгледа въпроса и да разясни връзката между нивата на миграция на имигрантите от държавите в Западна Африка към Европейския съюз и сериозния спад в наличните рибни запаси в крайбрежните

води на Западна Африка;

19. призовава Комисията и правителствата на държавите от Западна Африка да обуздаят незаконния риболов и да проследяват и контролират наличните рибни запаси с цел слагане край на сериозния спад на наличните рибни запаси в моретата на Западна Африка;
20. счита, че рибните ресурси в Западна Африка представляват значителен потенциал за местното развитие и принос към продоволствената сигурност; отбелязва със загриженост, че в съответствие с последните научни оценки, извършени от Комитета по риболова в източnocентралната част на Атлантическия океан през 2006 г., голяма част от наличните рибни запаси в Западна Африка са свръхексплоатирани и поне един от тях е застрашен от изчезване;
21. счита, че оценката на степента на последователност между политиката за развитие на Общността и нейната политика в областта на рибното стопанство включва много аспекти, надхвърлящи двустранните споразумения за партньорство в областта на рибарството с редица трети държави в Западна Африка; също толкова важни са политиките на Общността по отношение на:
 - проследяването, контрола и надзора на крайбрежните води на Западна Африка и приноса на ЕС за борбата срещу незаконния, недеклаиран и нерегулиран риболов;
 - подкрепата за научните изследвания, свързани с наличните рибни запаси и структурата на екосистемата;
 - износа и смяната на флага на плавателни съдове на ЕС, пътуващи за Западна Африка;
 - фитосанитарните стандарти за вноса на риба и други нетарифни пречки пред търговията;
 - пазарната политика на ЕС и вида и количеството риба, внасяна от Западна Африка;
22. в светлината на все още неприетото изцяло и неподписано Споразумение за икономическо партньорство (СИП) с държавите от Западна Африка, изисква от Комисията да продължи да действа в съответствие с програмата относно последователността на политиките за развитие, когато води преговори за сключване на споразумения за дървен материал и риба като част от процеса по Споразумението за икономическо партньорство;
23. отново призовава Комисията да действа в посока към постигане на крайната цел на Споразуменията за икономическо партньорство, която е осъществяване на напредък в регионалната интеграция и укрепване на икономическата позиция на държавите от АКТЬ, като в този контекст подчертава по-специално позицията на държавите от Западна Африка;

24. счита, че политиката на Европейския съюз в областта на рибарството, включително в неговите отношения със Западна Африка, трябва да спазва Кодекса за поведение на Организацията по прехрана и земеделие на ООН за отговорен риболов от 1995 г.;
25. отбелязва със задоволство, че седем държави от Западна Африка са подписали споразумения в областта на рибарството с Европейския съюз, в съответствие с новия модел на споразуменията за партньорство, в които освен първоначалната цел за защита на интересите на флота на Общността са включени клаузи, посредством които третата държава трябва да създаде планове, гарантиращи устойчива експлоатация на нейните рибни ресурси;
26. счита, че предишното насочване на риболовния капацитет в регион, който има сравнително слаби системи за управление на риболова и недостатъчни средства за наблюдение и контрол на дейностите на риболовните кораби, е допринесло за проблематичното състояние на рибните ресурси в региона; поради това приветства прекратяването през 2005 г. на субсидии за прехвърляне на риболовен капацитет от Общността към Западна Африка;
27. отбелязва, че когато ЕС намали своите дейности във водите на Западна Африка, тяхното място може да бъде заето от флоти на други страни, които може да не спазват същите принципи на устойчивост;
28. смята, че по отношение на рибните ресурси, в частност, е необходимо приоритетно да се подпомогнат следните аспекти:
- периодичното оценяване на рибните ресурси чрез провеждани с океанографски кораби изследвания, в които участват изследователи от Общността и изследователи от съответната трета държава, за проучване на наличните рибни ресурси във всяка една от изключителните икономически зони на държавите, с които са подписани споразумения за партньорство в областта на рибарството;
 - подобряването на наземната инфраструктура – както на пристанищната, така и на свързаната със снабдяването с хранителни припаси, а също и на транспортната инфраструктура, с цел улесняване влизането както на кораби от Общността, така и на кораби от други страни за ремонт, разтоварване, прехвърляне на товари и т.н., което ще донесе допълнителни ползи за третите държави;
 - привеждането в съответствие на хигиенно-санитарните норми, тъй като в по-голямата част от тези страни съществуват сериозни недостатъци в тази област, което в някои случаи дори им пречи да се възползват от преференциалния достъп до пазара на Общността, с който изнасяните от тях стоки могат да разполагат;
 - службите за контрол и наблюдение, тъй като тези страни не разполагат с необходимите технически и човешки ресурси за извършване на тези дейности, чрез създаване на центрове за контрол, подготовка на инспектори или придобиване на патрулни кораби и въздухоплавателни средства;

- създаването на правна рамка, която да гарантира защитата на настоящите и потенциалните инвестиции на Общността, произтичащи главно от създаването на смесени дружества, които в момента се сблъскват с множество пречки пред инвестирането в третата държава, основно поради загубата на контрол върху предприятията и правната несигурност в почти всички държави от региона; подобни смесени предприятия следва да не водят до прекомерен риболовен капацитет нито на местно, нито на регионално равнище;
 - въвеждането на планове за устойчиво управление на риболова, които ще регулират дейностите на местните сектори, като се ограничи общоприетата, но биологично неустойчива практика на свободния достъп;
29. призовава Общността да прекъсне връзката между нивото на плащанията за споразумения и нивото на риболовните възможности, предоставяни в замяна, което може да представлява демотивиращ фактор за третата държава да ограничи достъпа, когато запасите са изчерпани, или да доведе до бързо и съществено намаляване на приходите за правителството на третата държава;
30. призовава Европейския съюз да проведе следните действия, за да направи риболовните дейности в Западна Африка устойчиви и съгласувани с политиката за развитие на Общността, независимо дали те се провеждат съгласно условията на споразумение за партньорство или на частно споразумение:
- извършване на надеждна оценка на наличието на съответните рибни запаси преди започване на риболовните дейности и на редовни интервали след това;
 - ако рибните запаси в Африка са изчерпани, предприемане на първи стъпки за намаляване на количеството уловена риба от кораби на Европейския съюз и други чуждестранни кораби;
 - създаване на дългосрочни програми за извършване на научни оценки на състоянието и тенденциите в количествата на рибните запаси и тяхната връзка с околната среда, както и отражението на риболова върху тях; също така подпомагане на възможностите за научноизследователска дейност в Западна Африка,
 - изготвяне на точни, надеждни и своевременни публични доклади относно улова и дейностите на корабите на Европейския съюз, извършвани в трети държави;
 - предоставяне на помощи за създаване на референтни лаборатории, които да им позволят по-лесно да изпълняват фитосанитарните изисквания за износ в Европейския съюз;
 - създаване, съвместно с партньорите на Европейския съюз в Западна Африка, на програма за борба с незаконния, недеklarиран и нерегулиран риболов, включваща план за регионално наблюдение в съответствие със споразумението, сключено с Комисията за опазване на Индийския океан; както и подпомагане капацитета на Западна Африка за ефективен контрол и наблюдение на риболовните дейности, осъществявани както от национални, така и от

чуждестранни кораби;

- консултации за местните общности относно условията на споразуменията;
- предприемане на мерки за гарантиране, че местните рибари и флоти имат приоритетен достъп до рибните запаси;
- съставяне на дългосрочни програми, които да увеличават добавената стойност за местната преработвателна промишленост, като се даде възможност за местно обработване на рибата, уловена по тези места, преди да бъде изнесена за Европейския съюз;
- реформиране и приспособяване на наличната система от правила за произход, за да бъдат отразени местните обстоятелства и действителност;

31. е длъжен да признае, че макар финансовото участие по споразуменията в областта на рибарството да се е превърнало в съществена част от общия бюджет на някои трети държави, към което трябва да се прибавят инвестициите на собствениците на плавателни съдове и сътрудничеството, включително финансово, на държавите-членки, което се осъществява на базата на двустранни отношения, сътрудничеството в подкрепа на устойчивото развитие не може да произтича единствено от общата политика в областта на рибарството, а трябва да се обвърже с останалите политики на Общността, особено с политиката за сътрудничество за развитие, с цел постигане на политически и обществено-икономически условия, позволяващи на тези държави да пренасочват административни и финансови ресурси, за да могат изцяло и устойчиво да се възползват от потенциала, който предлагат техните биологични природни ресурси;

32. настоятелно призовава за по-добра координация между Комисията и държавите-членки в техните проекти за сътрудничество за развитие, включително при определяне на приоритетите и целите;

33. изразява съжаление, че поръчаната от Комисията Оценка на въздействието върху устойчивото развитие на Споразуменията за икономическо партньорство между ЕС и държавите от АКГБ от май 2007 г. не проучва сектора на горското стопанство, а засяга единствено въпроси, свързани с рибното стопанство;

34. иска от Комисията да:

- провежда по принцип все по-подробни Оценки на въздействието върху устойчивото развитие;
- включва по-задълбочено въпроси, свързани с ППР, в Оценките на въздействието върху устойчивото развитие;
- поръча две Оценки на въздействието върху устойчивото развитие за Споразумението за икономическо партньорство със Западна Африка, като се съсредоточи вниманието по-специално върху ППР в сектора на рибарството и в сектора на дърводобива, в това число оценка на въздействието върху местните и

коренните общности;

35. заключава, че процесът, свързан с правоприлагането, управлението и търговията в областта на горското стопанство (FLEGT), и реформираните Споразумения за партньорство в областта на рибарството, по новия модел от 2003 г., представляват важни изходни точки за благоприятни за развитието политики; въпреки това подчертава, че политиките на ЕС в областта на рибарството и дървения материал, що се отнася до Западна Африка, трябва да се разширят и укрепят, за да се даде възможност за създаване на истинска последователност на политиките за развитие;
36. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Комисията, Съвета, Европейския икономически и социален комитет, Комитета на регионите, правителствата и парламентите на държавите-членки, секретариатите на групата държави от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн, Икономическата общност на западноафриканските държави, Африканския съюз, ОИСР, Подрегионалната комисия по рибно стопанство и Комитета по риболова в източноцентралната част на Атлантическия океан, на правителствата на всички държави от Икономическата общност на западноафриканските държави, както и на Мавритания и Камерун.

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ

The 'European consensus on development' of December 2005 jointly agreed by the EU institutions and Member States declares their common objective of ensuring policy coherence for development. This involves systematically assessing the impact of various EU policies - such as trade, agricultural and fisheries policy - on developing countries. Article 35 of the European Consensus on Development also highlights the importance of policy coherence for development (PCD). As PCD has become an important component of the EU's development cooperation effort, the Committee on Development's tasks now include checking whether policies in other areas are compatible with the EU's development policy. The Committee on Development's new statutory duty of providing parliamentary oversight of the implementation of the requirement for coherence derives directly from Article 35 of the European Consensus.

On 20 September 2007 the Commission, at the request of the Council, submitted the first of the comprehensive reports on PCD which are due to appear every two years from now on. This extensive document, which the Commission drew up on the basis of a questionnaire addressed to all the Member States, includes the following findings:

- EU implementation of PCD is still at an early stage. The concept has not yet been adequately incorporated into all policy fields.
- The main obstacle to enhanced policy coherence is the existence of differing priorities and conflicts of interests between EU Member States and between developing countries. Consequently, it will not be possible to translate PCD into action without political commitment at the highest level.
- There is still a lack of awareness and knowledge at many levels about the impact of policies on other countries' development prospects.

In the present report, Parliament too is now addressing the subject of PCD, after having repeatedly criticised the consequences of insufficiently consistent policies on development policy. In order to deal with the subject adequately with the conciseness required of an own-initiative report, its length and breadth have had to be limited.

This has drawn attention to a fundamental problem in connection with the European Parliament's task of assessing policy coherence. As it focuses on the interaction between several policy areas, as a general rule several EP committees are responsible for dealing with subjects falling within the various policy fields. This gives rise to conflicts of competence within the institution. The leading role of the Committee on Development in assessing how policies affect development policy has been called into question to some extent, particularly as the committee has not yet assumed to a sufficient extent the new responsibilities and powers conferred upon it by the relatively recent DCI. In the case of the present report, it was agreed after protracted discussions with the Committee on Fisheries that the report should be restricted to the effects of the EU's exploitation of certain biological natural resources, particularly timber and fish, on development in West Africa. We deliberately excluded mining

and oil, as these are not sustainably managed renewable resources¹. We have restricted the geographic scope of the report to West Africa, which, as defined by the UN, includes the ECOWAS countries and Mauritania. Cameroon is also included. According to the Commission's Directorate-General on Trade, more than 80% of the fish and timber exported by ECOWAS goes to the EU. As the main importer, the EU has considerable influence.

Timber and forestry

At Bali, the international community unambiguously recognised that the destruction of forests is one of the main causes of climate change and must be stopped as a matter of urgency. Africa is already one of the regions of the world most affected by climate change. At the 13th meeting of the Conference of Parties to the United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC) a new fund, the Forest Carbon Partnership Facility, was set up to support forestry protection programmes in the poorest countries of the world. There is an urgent need for the EU and its Member States to increase their contributions to this fund. The EU could use the regular surpluses from its agricultural budget for that purpose.

Various studies provide further clear information about the interaction of deforestation, climate-related desertification and increased migration flows from inland regions of Africa to the coast. The EU must draw the necessary conclusions from these findings and take greater account of these interrelated factors in its development and external economic policies.

In Cameroon and other West African countries, forestry is dominated by European companies. Because of a lack of regulation and control, a significant proportion of timber is logged illegally and unsustainably. The EU reacted to this situation in 2005 by adopting the Forest Law Enforcement, Governance and Trade Regulation (FLEGT). It is designed to combat illegal logging. However, the need to develop an environmentally and socially sustainable forestry sector has not been taken sufficiently into account. More attention must be paid to the rights and interests of the people who live in the forests or are dependent upon them. There is an urgent need for the EU to give greater support to local initiatives to ensure that forests are managed on a sustainable and environmentally acceptable basis which takes due account of human rights. The criteria for compliance with the Forest Stewardship Council (FSC) label should serve as a model. Public procurement authorities in the EU and the Member States should also progressively adopt these criteria. The objective must be to ensure that only timber and wood products whose provenance is clearly certified, and which derive from resources managed in a sustainable way, are allowed to be imported into the EU. Effective measures must be introduced to prevent imports being rerouted via third countries such as Russia and China.

Fish and marine fauna

The West African economies are highly dependent on fisheries for food, for exports and as an economic sector which provides jobs. Scientific studies show that the seas around West

¹ The ACP resolution on good governance, transparency and accountability in relation to the exploitation of natural resources in the ACP countries tackles this subject.

Africa are some of the most extensively fished waters in the world. There are clear signs that many species are being overfished. International competition between the various fleets fishing off the coast of West Africa, and the absence of sufficient monitoring mechanisms, have led to illegal fishing on a grand scale. It has also led to a noticeable decline in catches by local fishermen.

Since 2002, fisheries partnership agreements have sought to draw certain consequences from this knowledge but regrettably meet the standards set by the FAO Code of Conduct for Responsible Fisheries only in part. Moreover, fisheries partnership agreements (FPAs) cover only one area of maritime relations between the EU and West Africa. The areas:

- trade,
- scientific research into fish stocks,
- surveillance and control of waters,
- export and foreign flagging of EU ships

are not sufficiently covered. In particular, greater account should be taken of the surveillance of waters, which must be further developed. There is a need for:

- surveillance programmes for West African waters - the programme funded by Luxembourg for several years, which has regrettably now been discontinued, might serve as a positive example here, along with the current programme for the Indian Ocean. Surveillance also includes increased monitoring of EU vessels. Consideration should be given to whether the systematic development of infrastructure for the surveillance of international fishing fleets in waters off West Africa can also be given targeted support as part of the EU's development cooperation;
- long term research programmes on the development of fish stocks and marine fauna in general;
- studies on the question of whether trade is a cause of overfishing and how overfishing can better be prevented;
- more comprehensive and systematic assessment of the impact and development compatibility of fisheries agreements.

A September 2007 study by the International Organisation for Migration (IOM) established a direct link between the decline of the local fishing industry and increased migration in the case of Senegal. The IMO also reports that in 2006 around 6 000 of the 31 000 Africans who tried to cross the Mediterranean to Europe died in the attempt. Many experts consider these figures to be a very cautious estimate and assume that the real number is far higher.

In conclusion, timber and fish can be said to represent two key products for West Africa's economic and social development. As the main destination for these products, the EU can play a significant role for the region's further development in these areas. The FLEGT process and the new FPAs are important starting points in this respect. However, there is an urgent need for the EU to take further steps to bring about policy coherence. The challenge is to ensure the qualitative further development and expansion of both concepts with a view to promoting sustainable development in West Africa.

27.3.2008

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО РИБНО СТОПАНСТВО(*)

на вниманието на комисията по развитие

относно последователността на политиката за развитие и отражението на експлоатацията от страна на ЕС на определени биологични природни ресурси върху развитието на Западна Африка
(2007/2183(INI))

Докладчик по становище: Carmen Fraga Estévez

(*) Процедура с асоциирани комисии – член 47 от правилника

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по рибно стопанство приканва водещата комисия по развитие да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. отбелязва със задоволство, че седем държави от Западна Африка са подписали споразумения в областта на рибарството с Европейския съюз, в съответствие с новия модел на споразуменията за партньорство, в които освен първоначалната цел за защита на интересите на флота на Общността се включват клаузи, посредством които третата страна следва да създаде планове, гарантиращи устойчива експлоатация на нейните рибни ресурси;
2. отбелязва със задоволство и насърчава осъществения напредък в тази област, но продължава да е загрижен по отношение на бавните темпове и уклончивостта, с която някои страни от региона участват в опазването на техните собствени ресурси; изразява съжалението си за това, че все още, въпреки полаганите от ЕС усилия в рамките на споразуменията, устойчивостта на биологичните природни ресурси, сред които са и рибните запаси, и ползите от устойчивата експлоатация не само, че не представляват приоритет за гореспоменатите държави, но и често са подчинени на други политически и икономически интереси;
3. признава, че макар финансовото участие по споразуменията в областта на рибарството да се е превърнало в съществена част от общия бюджет на някои трети

страни, към което трябва да се прибавят инвестициите на собствениците на плавателни съдове и сътрудничеството, включително финансово, на държавите-членки, което се осъществява на базата на двустранни отношения, сътрудничеството в подкрепа на устойчивото развитие не може да произтича единствено от общата политика в областта на рибарството, а трябва да се обвърже с останалите политики на Общността, особено с политиката за сътрудничество за развитие, с цел постигане на политически и обществено-икономически условия, позволяващи на тези държави да заделят административни и финансови ресурси, докато започнат пълноценно и устойчиво да използват потенциала на своите биологични природни ресурси;

4. съзнава, че в областта на рибните ресурси, в частност, е необходимо приоритетно да се подпомогнат следните аспекти:

- периодичното оценяване на рибните ресурси чрез провеждани с океанографски кораби изследвания, в които участват изследователи от Общността и изследователи от съответната трета страна, за проучване на наличните рибни ресурси във всяка една от изключителните икономически зони на държавите, с които са подписани споразумения за партньорство в областта на рибарството;
- подобряването на наземната инфраструктура – както на пристанищната, така и на свързаната със снабдяването с хранителни припаси, а също и на транспортната инфраструктура, с цел улесняване влизането както на кораби от Общността, така и на кораби от други страни за ремонт, разтоварване, прехвърляне на товари и т.н., което ще донесе допълнителни ползи за третите страни;
- привеждането в съответствие на хигиенно-санитарните норми, тъй като в по-голямата част от тези страни съществуват сериозни недостатъци в тази област, което в някои случаи дори им пречи да се възползват от преференциалния достъп до пазара на Общността, с който изнасяните от тях стоки могат да разполагат;
- службите за контрол и наблюдение, тъй като тези страни не разполагат с необходимите технически и човешки ресурси за извършване на тези дейности, чрез създаване на центрове за контрол, подготовка на инспектори или придобиване на патрулни кораби и въздухоплавателни средства;
- създаването на правна рамка, която да гарантира защитата на настоящите и потенциалните инвестиции на Общността, произтичащи главно от създаването на смесени дружества, които в момента се сблъскват с множество пречки пред инвестирането в третата страна, основно поради загубата на контрол върху предприятията и правната несигурност в практически почти всички държави от региона;
- въвеждането на планове за устойчиво управление на риболова и рибните запаси, които да регулират дейностите на местните сектори, като се ограничи общоприетата, но биологично неустойчива практика на свободния достъп.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	27.3.2008 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 23 -: 1 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Alfonso Andria, Stavros Arnaoutakis, Elspeth Attwooll, Iles Braghetto, Niels Busk, Luis Manuel Capoulas Santos, Paulo Casaca, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Emanuel Jardim Fernandes, Carmen Fraga Estévez, Ioannis Gklavakis, Alfred Gomolka, Ian Hudghton, Heinz Kindermann, Rosa Miguélez Ramos, Seán Ó Neachtain, Struan Stevenson, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Cornelis Visser
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Ole Christensen, Constantin Dumitriu, Raúl Romeva i Rueda, Thomas Wise
Заместник(ци) (чл. 178, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Francesco Ferrari

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	1.4.2008 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 25 -: 1 0:
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Alessandro Battilocchio, Thijs Berman, Josep Borrell Fontelles, Marie-Arlette Carlotti, Nirj Deva, H�el�ene Goudin, Alain Hutchinson, Romana Jordan Cizelj, Filip Kaczmarek, Glenys Kinnock, Maria Martens, Gay Mitchell, José Ribeiro e Castro, Toomas Savi, Pierre Schapira, Frithjof Schmidt, Jürgen Schr�oder, Feleknas Uca, Luis Yáñez-Barnuevo García, Anna Z�aborsk�a, Mauro Zani
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Miguel Angel Martínez Martínez, Manolis Mavrommatis, Mihaela Popa, Anne Van Lancker, Renate Weber